

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122205003
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5122205003.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, E., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matky: A. C. B., F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XX, E., zastúpenej Advokátska kancelária Andrea Havelková, s.r.o. so sídlom D. Dlabača 2748/28, Žilina, a otca: G. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom ul. H. XXXX/XXX, E., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 54P/136/2022-326 zo dňa 7. júna 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 54P/136/2022-326 zo dňa 7. júna 2023 v napadnutých výrokoch III., IV., VI., VIII. a v závislom výroku IX. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania p o t v r d z u j e.

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 54P/136/2022-326 zo dňa 7. júna 2023 vo výrokoch I., II., V., VII. z o s t á v a n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že
 - výrokom I. maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky;
 - podľa výroku II. obaja rodičia budú oprávnení a povinní maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok;
 - podľa výroku III. otec je povinný prispievať na výživu maloletého A. s účinnosťou od 14. 6. 2022 mesačne sumou 400 Eur a s účinnosťou od 1. 3. 2023 mesačne sumou 200 Eur, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky;
 - výrokom IV. uložil otcovi povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého A. s účinnosťou od 1. 3. 2023 mesačne sumou 100 Eur vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, ktorú sumu bude poukazovať na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi matka;
 - výrokom V. matke uložil povinnosť oznámiť číslo zriadeného účtu a peňažný ústav otcovi.
 - podľa výroku VI. zameškané výživné za obdobie od 14. 6. 2022 do 31. 5. 2023 vo výške 2.368 Eur je otec povinný zaplatiť spolu s bežným výživným k rukám matky v splátkach po 200 Eur pod následkom straty výhody splátok;
 - Podľa výroku VII. zameškaný príspevok na tvorbu úspor od 1. 3. 2023 do 31. 5. 2023 vo výške 300 Eur je otec povinný zaplatiť v lehote troch mesiacov od dňa oznámenia čísla účtu určeného na tvorbu úspor matkou;

- výrokom VIII. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením č. k. 54P/136/2022-134 zo dňa 25. 7. 2022;
- podľa výroku IX. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia v odseku 1. poukázal na návrh matky, ktorým sa domáhala rozhodnutia zverenia na čas do rozvodu manželstva rodičov mal. A. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude v bežných veciach zastupovať a spravovať jeho majetok, otca zaviazat' prispievať na výživu mal. A. sumou 600 Eur mesačne a sumou 150 Eur mesačne na úspory, stretávanie otca s maloletým navrhla neobmedzené po predchádzajúcej dohode rodičov s prihliadnutím na denný režim dieťaťa a jeho mimoškolské aktivity a školské povinnosti a odôvodnenie návrhu.

3. V odseku 2. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol obsah písomného vyjadrenia otca zo dňa 22.7.2022, ktorý sa vyjadril k návrhu na rozvod manželstva. K otázke úpravy rodičovských práv a povinností uviedol, že sa staral, varil, pral, zariaďoval nábytok, opravy, výlety či zabezpečoval potraviny, spoločné financie každý mesiac išli manželke na účet. Podieľal na starostlivosti o mal. A.. K synovi I. uviedol, že na základe rozsudku 30P/227/2015-67 majú s bývalou priateľkou striedavú starostlivosť 5/9 podľa ich dohody. Na syna prispieva matke na invalidnom dôchodku 220 Eur a ostatné výdavky na základe rozsudku. Syn mal 9 rokov. Do rodiny platí 750 Eur mesačne. Navrhol mal. A. zveriť do striedavej starostlivosti oboch rodičov, v prípade, že ak by sa matka vzdala maloletého, žiadal ho zveriť do jeho osobnej starostlivosti.

4. V odsekoch 3. až 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd popísal obsah vykonaného dokazovania výsluchom účastníkov konania, oboznámením listinných dôkazov, z neho zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie Čl. 5 vety prvej, § 36 ods. 1, § 24 ods. 1 a 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „Zákon o rodine“) v spojení s § 44 CMP.

5. Pri rozhodovaní o forme osobnej starostlivosti o mal. A. rovnako ako v konaní o rozvod manželstva okresný súd zvažoval všetky okolnosti (názor maloletého vzhľadom na jeho vek sa nepodarilo zistiť), pričom prihliadol na vek maloletého A., doterajší spôsob výkonu osobnej starostlivosti (počas materskej dovolenky a rodičovskej dovolenky mu zabezpečovala celodennú starostlivosť, po odchode otca zo spoločnej domácnosti dieťa zostalo bývať s matkou) a tým väčšiu naviazanosť maloletého na matku. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky bolo v zásade v súlade s návrhmi rodičov ako i kolízneho opatrovníka. I keď otec tvrdil, že požaduje striedavú osobnú starostlivosť, rozsah, v akom žiadal, aby on túto zabezpečoval, nie je striedavou osobnou starostlivosťou, ale fakticky rozšíreným stykom. V starostlivosti matky o maloleté dieťa neboli zistené žiadne nedostatky. Z uvedených dôvodov okresný súd mal. A. zveril do osobnej starostlivosti matky.

6. K úprave styku otca s maloletým synom okresný súd poukázal na rozhodnutie o rozvod manželstva, kde tento upravil a určil predbežnú vykonateľnosť tohto výroku (rozsudok č.k. 54P/136/2022-269 zo dňa 31.3.2023, ktorého výroky uviedol v odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku), preto v tomto konaní o úprave styku nerozhodoval. Pokiaľ matka na pojednávaní namietala zákonnosť takéhoto rozhodnutia, okresný súd poukázal na ustanovenie § 233 CSP aplikované v súlade s § 2 ods. 1 CMP s tým, že i keď uvedené zákonné ustanovenie viaže rozhodnutie o predbežnej vykonateľnosti na návrh strany, vychádzajúc z toho, že konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých možno začať aj bez návrhu (§ 23 ods. 2 CMP) okresný súd mal za to, že môže rozhodnúť o predbežnej vykonateľnosti rozhodnutia aj bez návrhu (viď napr. aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/21/2022, ktorým bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým bola určená predbežná vykonateľnosť niektorých výrokov, potvrdené). Podľa okresného súdu by bolo na ujmu maloletého, ak by sa nerealizoval jeho styk s otcom tak, ako bolo upravené v rozhodnutí o rozvode manželstva až do právoplatného skončenia konania, keďže oddaľovaním právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva a úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva v dôsledku odvolacieho konania mohlo by dôjsť k oslabeniu jeho citových väzieb k otcovi, a to aj vzhľadom na vek maloletého a odstup času, odkedy s ním nebýva v jednej domácnosti (jún 2022).

7. Okresný súd uviedol, že výrok rozsudku o zastupovaní a správe majetku oboma rodičmi je v súlade s ustanovením § 28 ods. 2 Zákona o rodine.

8. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca okresný súd skúmal odôvodnené potreby maloletého, schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Maloletý A. navštevoval súkromnú materskú školu, kde poplatok za škôlku spolu so stravou predstavovali mesačne 412 Eur, od septembra 2022 450 Eur. V marci 2023 maloletý prestúpil na nie súkromnú materskú školu, kde sú výdavky - poplatok 25 Eur, strava 45 Eur, ZRPŠ 35 Eur štvrťročne, t.j. 12 Eur mesačne, teda spolu 82 Eur mesačne. Od marca 2023 bežné výdavky maloletého súd ustálil - strava doma 130 Eur (uvedenú sumu považoval za dôvodnú s poukazom na vek maloletého a stravovanie v MŠ), oblečenie, obuv 50 Eur, drogéria 20 Eur, lieky, vitamíny 20 Eur (po operácii mandlí sa priebeh ochorenia u maloletého zlepšil a mali kratšie trvanie). Matka maloletému platí životné poistenie 17,63 Eur a investičné sporenie 40 Eur, hračky, výlety 20 Eur (výdavky na voľnočasové aktivity s maloletým má aj otec). V súvislosti s výučbou angličtiny pribudol výdavok 120 Eur mesačne. Nepravidelné výdavky (lyžiarsky kurz, bicykel) súd ustálil na 50 Eur mesačne. Odôvodnené výdavky tak v čase rozhodovania predstavovali spolu sumu cca 550 Eur. Okresný uviedol, že do marca 2023 boli tieto výdavky ovplyvnené skutočnosťou, že maloletý A. navštevoval súkromnú materskú školu, kde výdavky so stravou predstavovali 412 Eur, neskôr 450 Eur, teda oproti aktuálnemu stavu vyššie o 330 Eur, resp. 368 Eur. Naproti tomu maloletý v období pred marcom 2023 nemal výdavok na angličtinu 120 Eur. Na úhrade výdavkov na plavecký výcvik sa podieľal aj otec. Odôvodnené výdavky maloletého tak po podaní návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému predstavovali cca 780 Eur.

9. V odseku 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že matka je zamestnaná, má príjem z dvoch pracovných pomerov cca vo výške 2.600 Eur. V čase podania návrhu pracovala len u jedného zamestnávateľa - Slovenská komora sestier a pôrodných asistentiek a od 1.8.2022 aj v spoločnosti ADOS - I. J. s.r.o.. Vlastní byt, v ktorom s maloletým synom býva, nehnuteľnosť v BSM CKN 987/4 v k.ú. K. K.. Iné nehnuteľnosti ani motorové vozidlá nevlastní. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Spláca hypotéku 230 Eur mesačne. Výdavky na bývanie aktuálne predstavujú BYTTERM 200 Eur, elektrina 40 Eur, v čase od podania návrhu do konca roku 2023 boli vo výške 170 Eur BYTTERM a elektrina 30 Eur mesačne.

10. Okresný súd v odseku 41. odôvodnenia napadnutého rozsudku skonštatoval, že otec je zamestnaný v spoločnosti Pasiv s.r.o., v ktorej je zároveň konateľom a spoločníkom a rovnako konateľom a spoločníkom je v spoločnosti INGSTAV Žilina s.r.o.. Otec tvrdil, že jeho jediným príjmom je príjem z pracovného pomeru vo výške 780 Eur v čistom a poprel, že by ako konateľ a spoločník mal príjem v uvedených spoločnostiach. Podľa okresného súdu otec svoj skutočný príjem zatajuje. Z predložených faktúr vystavených spoločnosťou, faktúrami od dodávateľov tejto spoločnosti, z účtovnej závierky vyplývalo, že táto spoločnosť má obrat, z predmetov činnosti uvedených v obchodnom registri sa podľa vyjadrenia otca venuje stavebnej činnosti a zámočnickej výrobe. Otec uvádzal, že z dôvodu pandémie strácali zákazky a išli s príjmami dole. Sám otec uviedol, že minulý rok mohol podnikanie naštartovať, relevantný dôvod, prečo tak údajne neurobil, neuviedol. Ako konateľ spoločnosti Pasiv s.r.o. na výzvu okresného súdu nepreukázal zrušenie zmlúv a ich dôvody v rokoch 2019 - 2020, ani počet realizovaných zákaziek v rokoch 2021, 2022. Príjem otca z činnosti v spoločnosti Pasiv s.r.o. okresný súd ustálil na sumu minimálne 1.800 Eur vychádzajúc aj z tvrdení otca, že pred zrušením zákaziek mal príjem o 1.000 Eur vyšší. Do spoločnosti INGSTAV Žilina s.r.o. otec vstúpil v marci 2021, pričom uvádzal, že je tam neaktívny, vstup odôvodnil tým, že druhý spoločník pre výkon funkcie vo verejnej správe by musel jednoosobovú spoločnosť predať alebo postúpiť. Zároveň otec uviedol, že druhý spoločník do tejto funkcie nastúpil až v januári 2023, pričom jednoosobová spoločnosť už nie jej prekážkou výkonu tejto verejnej funkcie. Ak by aj boli pravdivé tvrdenia otca, že mu z tejto spoločnosti neplynú žiadne príjmy, nebolo možné v súlade s ustanovením § 63 ods. 2 Zákona o rodine jeho vklad do tejto spoločnosti brať do úvahy ako výdavok nevyhnutne vynaložený v súvislosti s podnikateľskou činnosťou otca. Ako príjem okresný súd považoval aj výhody otca, ktoré ma zo spoločnosti Pasiv s.r.o. v podobe úhrad výdavkov na bývanie 150 Eur, čiastočne aj na pohonné hmoty využívané na súkromné účely. Rovnako vyšší príjem otca, ako deklaroval, preukázali aj dovolenky, ktoré absolvoval, naposledy v marci 2023, pričom okresný súd neuveril tvrdeniam o úhrade tohto pobytu bratom otca, ktorý má mať rovnaký príjem ako tvrdí otec. Majetkové pomery otca sú tvorené vlastníctvom ornej pôdy o výmere cca 6000 m² v kat. ú. L., 1 podielom na nebytových priestorov sklad v M. E., pozemkom v BSM CKN 987/4 v kat. ú. K. K. zakúpeným s navrhovateľkou a úsporami vo výške 4000 Eur. Rovnako výhodou zo spoločnosti Pasiv s.r.o. je používanie motorového vozidla aj na súkromné účely. Otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k mal. I., nar. XX.X.XXXX, ktorá na základe rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/227/2015-67 zo

dňa 14.3.2016 bola určená schválenou rodičovskou dohodou vo výške 220 Eur mesačne. Zároveň sa otec zaviazal daňový bonus ukladať v prospech maloletého na osobitný bankový účet.

11. Pokiaľ sa týka návštevy súkromnej materskej školy, i keď otec podľa jeho tvrdení namietal návštevu tohto druhu zariadenia, faktickým konaním s tým súhlasil, nakoľko nepodal návrh na rozhodnutie súdu pri nezhode rodičov v zmysle § 35 Zákona o rodine, a preto je podľa okresného súdu povinný podieľať sa na úhrade výdavkov s tým spojených.

12. Ustálené odôvodnené potreby maloletého 550 Eur boli podľa okresného súdu čiastočne kompenzované daňovým bonusom (140 Eur) a rodinným prídavkom 60 Eur, ktoré poberá a uplatňuje matka a ktoré sú v uvedenej výške od januára 2023. V roku 2022 tieto dávky predstavovali v prvom polroku 47,14 Eur daňový bonus a 25,88 Eur prídavok na dieťa, v druhom polroku 70 Eur daňový bonus a 30 Eur prídavok na dieťa. Zohľadniac schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca okresný súd ho zaviazal tohto podieľať sa na zostatku odôvodnených potrieb maloletého 350 Eur (550 Eur - 200 Eur daňový bonus a prídavky na dieťa) sumou 200 Eur od 1.3.2023 (zmena materskej školy) a na zostatku odôvodnených potrieb maloletého od podania návrhu v priemere 680 Eur (780 - cca 100 Eur daňový bonus a prídavky na dieťa) sumou 400 Eur mesačne. Túto výšku ponechal aj v mesiacoch január a február 2023 s poukazom na zvýšené výdavky maloletého v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou do doby, kedy podstúpil operáciu mandlí. Okresný súd prihliadol aj na skutočnosť, že matka zabezpečuje a bude zabezpečovať maloletému osobnú starostlivosť, ako aj na to, že otec v rámci kalendárneho mesiaca má mať podľa rozhodnutia súdu maloletého 10 dní v mesiaci a bude teda uhrádzať bežné výdavky maloletého v tom čase (strava, hygiena, voľnočasové aktivity). Rovnako prihliadol na skutočnosť, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. I..

13. Zároveň okresný súd určil otcovi povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého sumou 100 Eur mesačne s účinnosťou od 1.3.2023 na matkou zriadený osobitný účet, nakoľko mal za to, že to jeho majetkové pomery odôvodňujú. Pred uvedeným dátumom určené výživné neumožnilo určenie povinnosti podieľať sa na tvorbe úspor vzhľadom na jeho výšku 400 Eur mesačne a ďalšie výdavky otca. Nedoplatok na tvorbe úspor okresný súd uložil otcovi splatiť v lehote 3 mesiacov od oznámenia matkou zriadeného čísla účtu, nakoľko podľa jej vyjadrenia k jeho zriadeniu ešte nedošlo.

14. Zameškané výživné okresný súd určil za obdobie od 14.6.2023 do 31.5.2023, a to za 16 dní v mesiaci jún 213,28 Eur, za mesiace júl 2022 až február 2023 8x 400 Eur = 3.200 Eur a za mesiace marec až máj 2023 3x 200 Eur = 600 Eur, spolu 4.013,28 Eur. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že od podania návrhu na začatie konania otec uhradil na výživnom sumu 1.650 Eur, rozdiel predstavoval 2.363,28 Eur. Túto sumu okresný súd povolil otcovi splácať v splátkach po 200 Eur, a to vychádzajúc z výšky dlhu, bežného výživného, ako i povinnosti prispievať na tvorbu úspor. V prípade omeškania otca so zaplatením niektorej splátky sa stáva celý dlh na výživnom splatným.

15. O zrušení neodkladného opatrenia okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 363 CMP, nakoľko rozhodnutím vo veci samej odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Výrok o trovách konania okresný súd oprel o ustanovenie § 52 CMP a nakoľko nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovení § 53 - § 56 CMP, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

17. Proti tomuto rozsudku, a to voči výrokom III., IV., VI., VIII. v zákonnej lehote podala odvolanie matka prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP. Namietala, že okresný súd nerozhodol o celom návrhu, teda aj o úprave styku otca s maloletým A. na čas do rozvodu a zároveň zrušil aj doteraz jedinú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, a to neodkladné opatrenie. Týmto ponechal realizáciu práv a povinností k maloletému A. bez úpravy, čo vzhľadom na odmietavý postoj otca dohodnúť sa s matkou, nie je žiadúci a vytvoril zbytočný ďalší priestor na prehlbovanie konfliktu medzi rodičmi. Hoci okresný súd dňa 31.03.2023 rozhodol o rozvode manželstva účastníkov konania, v ktorom konaní upravil aj styk otca s dieťaťom na čas po rozvode, tento rozsudok nie je právoplatný a čo do styku ani vykonateľný, nakoľko matka ho vrátane výroku o rozvode napadla odvolaním. Vzhľadom na úpravu Zákona o rodine a CMP je možné rozsudkom o rozvode upravovať práva a povinnosti k maloletému dieťaťu len na čas po rozvode a nie do rozvodu. Poukaz okresného súdu v odseku 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku na rozhodnutie o rozvode manželstva, kde upravil styk s maloletým A. a určil predbežnú vykonateľnosť, teda by sa týmto

rozsudkom mal upraviť styk aj na čas do rozvodu manželstva, je nesprávny. Ak okresný súd v rámci rozhodovania o predbežnej vykonateľnosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8CoP/21/2022, tak podľa § 193 CSP nejde o rozhodnutie, ktorým by bol v tejto veci viazaný a navyiac ide o právne ako aj skutkovo úplne inú situáciu. Pre úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu slúži jednoznačne konanie o úpravu práv a povinností na čas rozvodu, a teda nie je vecne správne ani konštatovanie súdu prvej inštancie, že by bolo na ujmu maloletého, ak by sa nerealizoval jeho styk s otcom tak, ako bolo upravené v rozhodnutí o rozvode manželstva až do právoplatného skončenia konania. Matka podala návrh na úpravu práv a povinností na čas do rozvodu a súčasne podala návrh na neodkladné opatrenie, teda vykonala všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa maloletý A. s otcom stýkal. Podľa matky okresný súd nemôže konať v rozpore so zákonom, ale vždy len na jeho základe a v súlade s ním. Považovala za možné tvrdiť, že možnosť súdu konať vo veciach starostlivosti o maloletých ex offo podľa § 23 ods. 2 CSP, sa vzťahuje na možnosť súdu nečakať na návrh na začatie konania, nie nerešpektovať platné právo v ostatných ustanoveniach. Podľa matky neboli splnené podmienky podľa § 233 CSP na vyslovenie predbežnej vykonateľnosti výroku v rozsudku o rozvode o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, nakoľko nebolo preukázané, že by z vyslovenia predbežnej vykonateľnosti hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo inej ujmy. Otec ani kolízny opatrovník toto netvrdili. Na preklenutie tejto obavy postačovalo nezrušenie súdom vydaného neodkladného opatrenia a súčasne rozhodnutie o návrhu matky v časti úpravy styku. Okresný súd mal preto v napadnutom rozsudku rozhodnúť o návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým A. na čas do rozvodu a nie v tejto časti ponechať návrh matky bez akéhokoľvek rozhodnutia. K výške spotrebného výživného matka uviedla, že okresný súd správne uvádzal, že otec zatajoval svoj skutočný príjem, avšak so stanovenou výškou výživného nesúhlasila, pretože príjem otca je možné ustáliť na sumu 3.000 Eur netto mesačne. Ak okresný súd vychádzal z tvrdení, že príjem otca bol pred pandémiou cca o 1.000 Eur vyšší, a preto vychádzal z príjmu 1.800 Eur, tak jeho úvahy neboli správne. Matka s otcom žila v spoločnej domácnosti, a preto vie, koľko vlastných osobných výdavkov otec zo svojho príjmu mesačne pokrýval, teda, že ňou uvádzaná suma 3.000 Eur je sumou reálnou. Dala do pozornosti, že po vyhlásení rozsudku vo veci rozvodu, sa vymeriavací základ otca v sociálnej poisťovni zvýšil o sumu cca 1.000 Eur od marca 2023, ktorá mzda sa vypláca až v mesiaci apríl 2024, o ktorej zmene sa okresný súd nezmieňuje. O schopnosti otca plniť výživné svedčí aj to, že na maloletého I., ktorého má v striedavej osobnej starostlivosti z predchádzajúceho partnerského vzťahu, je schopný platiť výživné v sume 220 Eur, pričom k určení takejto výšky došlo v čase, keď mal I. vek 7 – 8 rokov. Neboli zohľadnené úspory otca, o ktorých tvrdil, že ich mal pred finančným prepadom vo výške 20.000 Eur, pričom otec nepreukázal, že by tieto úspory minul a ani to, že by bol v jeho podnikaní finančný prepad. Otec uvádzal viaceré rozporné tvrdenia, avšak nepreukázal, že by sa čo i len snažil dosiahnuť iný vyšší príjem za účelom zabezpečenia riadnej výživy A.. Matka nepovažovala za správne skutkové zistenie, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sú kompenzované daňovým bonusom vo výške 140 Eur mesačne a rodinným prídavkom vo výške 60,- Eur mesačne. Matka mesačne daňový bonus neuplatňuje, uplatňuje si ho ročne a tento predstavuje sumu 700 Eur, ktorá suma zaznamenala preplatok na dani vo výške 411,97 Eur, teda nie 12x140 Eur, ako to tvrdí okresný súd. Okresným súdom stanovené výživné nezodpovedá životnej úrovni otca ani jeho možnostiam a schopnostiam a ani odôvodneným potrebám dieťaťa, ktoré sám okresný súd ustálil na sumu 550 Eur. Matka, ktorá sa o dieťa v prevažnej miere stará, tak plní vyživovaciu povinnosť v skutočnosti vo vyššom rozsahu ako otec. Čo sa týka podieľania sa otca na výžive maloletého dieťaťa, matka uviedla, že otec neplnil dobrovoľne výživné v postačujúcej výške, z ktorého dôvodu musela odhlásiť maloletého zo súkromnej materskej školy, ktorú dieťa navštevovalo na základe dohody oboch rodičov a dať ho na štátnu materskú školu, kde nie je zabezpečená rovnaká úroveň i vzdelávanie v cudzom jazyku. Dieťa si doposiaľ na túto zmenu nezvyklo a nechce tam chodiť. Nesúhlasila ani s ustálenou výškou odôvodnených potrieb v sume 550 Eur na celé rozhodné obdobie a trvala na tom, že výdavky predstavovali do marca 2023 sumu 140 Eur, oproti podaniu návrhu sa zvýšili poplatky v súkromnej MŠ na sumu 450 Eur namiesto 412 Eur mesačne, čo dokladovala listinami bez nákladov na bývanie, z ktorých suma 242,50 Eur pripadala na dieťa, t.j. spolu 982,50 Eur a po marci 2023 zníženú o poplatky v MŠ, ktoré boli nahradené nižšími poplatkami v štátnej MŠ, teda predstavujú sumu cca 600 Eur mesačne. Vzhľadom na ich výšku je okresným súdom určené výživné do 28.02.2023 vo výške 400 Eur, ako aj výživné vo výške 200 Eur mesačne zjavne nezodpovedajúce odôvodneným potrebám maloletého, ako aj schopnostiam a možnostiam otca. Okresný súd tak nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Vzhľadom na skutkové zistenie okresného súdu v úsporách otca potom nie je v súlade so záujmom maloletého A., ak bol zaviazaný na zaplatenie zameškaného výživného v splátkach mesačne vo výške 200 Eur splatných spolu s bežným výživným, ale namiesto bolo uložiť mu povinnosť toto zameškané bežné výživné splatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku ako celku. Navrhla

rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch a absentujúcom výroku zmeniť v zmysle petitu odvolacieho návrhu.

18. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec v podaní doručenom osobne okresnému súdu dňa 07.07.2023 (č.l. 364 - 370 spisu). Podľa otca, matka maloletého klame o jeho odmietavom postoji dohodnúť sa na realizácii styku s dieťaťom na čas do súdu. Na starostlivosti o maloletého sa obaja primerane podieľali a venovali sa rozvoju osobnosti dieťaťa. Po oznámení rozvodu manželstva sa matka začala preferovať a dohody neboli. Matka konala v úmysle čo najviac ho odstrihnúť od maloletého a maloletého od brata a otupiť citovú väzbu. A. má mamu rád, často sa osobne vyjadroval o tom, že chce byť s otcom a bratom. Manželstvo sa rozpadlo kvôli osobným problémom a odmietavému postojom manželky k asistovanej manželskej poradni. Všetky príjmy za obdobie, ktoré určil okresný súd, priznal. Pandemické obdobie bolo pre firmu fatálne, prepad bol obrovský. Nemá vysokú školu ani ekonomické vzdelanie, pričom matka s právnou zástupkyňou fabulujú zatajovanie o skutočných príjmoch. Firma kúpila BMW 520 s rokom výroby 12.05.2016 ako jazdené vozidlo s niekoľkými tisíckami kilometrov na leasing. Firma mu dáva výhody, so spoločníkom sa dohodol, že na neurčitý čas obsadí firemný byt. Všetko, čo firma má - autá, telefóny, počítače, stroje, technológie, sú nástroje na zabezpečenie príjmu firmy, tiež byt v ktorom býva, keďže nemá kanceláriu, pracuje z domu. Matka fabuluje o navýšení jeho príjmu, pričom so spoločníkom očakávajú rast, preto si v apríli navýšili platy o 350 Eur v čistom, o čom doložil potvrdenie. Právna zástupkyňa a matka zaťažujú do konania jeho syna I. aj jeho matku, s ktorou má výborný vzťah. Jeho úspory v manželstve boli cca 20.000 Eur, ktoré použil na zariadenie terajšieho bývania a komplet výbavu pre A.. Čo sa týka povinnosti prispievať na tvorbu úspor, tak matka vytvorila pre A. poistnú zmluvu pre prípad smrti v Kooperative, doručila mu číslo účtu, pričom otec nechce prispievať na smrteľnú poisťku jeho dieťaťa, ale plniť si povinnosť na osobitný účet v banke, kde je garancia vkladu. Odvolanie matky považoval za obštrukciu, ktorá zasahuje do života rodiča a súrodencov. Poukázal na to, že 04.júla 2023 mali ako rodičia prvý pokrok ohľadom starostlivosti o A., spravili rodičovskú dohodu na čas prázdnin. Uviedol, že s matkou maloletého má dobrú komunikáciu ohľadom zdravia maloletého A. a aktivít v škôlke, čo sa týka voľnočasových aktivít, o tých ho neinformuje. Ďalej uviedol, že neodkladné opatrenie prebehlo bez konfliktov. Bol proti odovzdávaniu dieťaťa v inštitúciách ako škola, škôlka, krúžky, keď najvhodnejšie je bydlisko otca a matky. Uviedol, že A. je prirodzene ukotvený na oboch rodičov a v starostlivosti jedného rodiča dokáže fungovať bez strádania druhého rodiča. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania, žiadal o vypracovanie súdnoznaleckého psychologického posudku na maloletého, výpis z účtu matky, vyjadrenie k poistenej zmluve. Navrhol zmeniť rozhodnutie ohľadom stretávania sa s maloletým v zmysle petitu vyjadrenia.

19. K doručenému písomnému vyjadreniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa v podaní zo dňa 07.08.2023 (č.l. 390-391 spisu). Trvala na podanom odvolaní. Nesúhlasila s návrhom otca na vykonanie znaleckého dokazovania z dôvodu veku dieťaťa a vyjadrenia kolízneho opatrovníka a ani, aby bol preverovaný jej osobný účet. Poukázala na to, že otec nepodal voči rozsudku okresného súdu odvolanie, a preto nemôže v odvolacom konaní takýto návrh na dokazovanie uplatňovať. Uviedla, že rodičia nikdy nemali spoločný účet. K tvrdeniu, že dehonestuje súd a používa vykonštruované procesy, uviedla, že vecná kritika nesprávnosti v postupe a v napadnutom rozhodnutí okresného súdu nie je jeho dehonestáciou a ani k tomu účelu nesmerovala. Ide o nepochopenie inštitútu odvolania zo strany otca. Trvala na tom, že okresný súd nerozhodol o jej celom návrhu, teda aj o úprave styku otca s maloletým A. na čas do rozvodu a súčasne zrušil doteraz jedinú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, a to neodkladné opatrenie zo dňa 25.07.2022. Hoci okresný súd 31.03.2023 rozhodol o rozvode manželstva a upravil styk otca s dieťaťom na čas po rozvode, tento rozsudok nie je právoplatný. Matka podala návrh na úpravu práv aj povinností na čas do rozvodu a súčasne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. K otcom navrhovanému rozsahu styku s maloletým A., ktorý v jeho vyjadrení navrhuje, matka uviedla, že po príchode od otca maloletý A. spočiatku nekomunikuje, je tichý, trvá to hodinu aj dve, než sa rozrozpráva. Pokiaľ otec poukázal na dohodu rodičov o styku na čas letných prázdnin, tak uviedla, táto dohoda preukazuje snahu matky dohodnúť sa s otcom. K dohode dospeli po tom, čo sa bol otec sťažovať u kolízneho opatrovníka na matku a kolízny opatrovník odporučil rodičom dohodnúť sa s otcom ohľadom styku na toto leto z dôvodu realizácie dovolení a na základe tejto dohody mal otec maloletého A. v júli od 09.07.2023 od večera do 19.07.2023 do 18.00 hod. a od 30.07.2023 od večera do 09.08.2023 do 18.00 hod. a následne bude mať styk po dobu 7 dní od 20.08. do 27.08.2023, teda nejedná sa o 10-dňové striedanie, ako tvrdí. S otcom predložených sms vyplýva, že iniciátorkou dohody bola matka. K vyjadreniam, že vťahuje do tohto konania bývalú partnerku otca, uviedla, že pokiaľ by otec nebol sám poukazoval na to, že má staršieho syna, tak s týmito skutočnosťami by sa nezaoberala. Nesúhlasila

s určením výšky výživného, keďže tvrdenia otca o jeho príjme údajne len vo výške 770 Eur bez daňového bonusu sú v rozpore s tvrdeniami matky, ktoré boli otcom potvrdené, že otec prispieval na domácnosť mesačne sumou 750 Eur od novembra 2021, teda v čase, keď podľa jeho vyjadrení bol vo firme prepad skoro na pokraji úpadku. Popri tejto sume mal otec stále dostatok financií na svoje aktivity, koníčky. Nedostatok príjmu začal po prvý raz tvrdiť až v tomto konaní. Aj skutočnosť, že otec nepodal odvolanie voči výške výživného v sume 400 Eur a následne v sume 200 Eur, nasvedčuje tomu, že jeho skutočný príjem je iný. Okresným súdom uvádzaná suma 1.800 Eur nie je jeho skutočným príjmom, ale príjem otca je možné ustáliť na 3.000 Eur. K tvrdeniam otca o jeho úsporách považovala za potrebné uviesť, že tieto nepreukázal. Matka nerozporuje, že by otec mal v čase začatia konania úspory minimálne vo výške 20.000 Eur, činí však sporným, že tieto sa v priebehu konania v trvaní jedného roka znížili na sumu 4.000 Eur, teda nepreukázal, že by úspory minul. Podľa matky otec v konaní nepreukázal, že sa snaží dosiahnuť iný vyšší príjem. V ďalšej časti vyjadrenia zotrvala na tvrdeniach, ktoré uviedla v podanom odvolaní.

20. K doručenému vyjadreniu matky zo dňa 07.08.2023 sa písomne vyjadril otec v podaní doručenom osobne Okresnému súdu Žilina dňa 12.09.2023 (č.l. 401-403 spisu), v ktorom uviedol, že matka klame ohľadne luxusu v jeho živote. Znalecké dokazovanie žiadal z dôvodu, že matka prezentuje svoje pocity a nie vyjadrenia dieťaťa. Žiadal o preverenie osobného účtu matky ohľadom dokazovania spoločne nasparených financií, ktoré mali kryť maloletému A. výdavky na škôlku. Čo sa týka preukázania všetkých jeho príjmov, tak o tom vypovedal, že dva roky dotoval z úspor, pričom úspory nie sú príjem. Žiadal o zrušenie alebo zníženie tvorby úspor, pretože suma určená súdom 100 Eur je premrštená k pomeru jeho príjmu. Tvorbu úspor neplní, nakoľko matka uzatvorila smrteľnú 10-ročnú poisťovnú zmluvu. Ak má tvoriť úspory, tak na osobitný účet viazaný na súdne rozhodnutie, ktorý neposlala. Žiadal o úpravu výživného na maloletého na sumu 120 Eur a o úpravu práv a povinností po rozvede od stredy do pondelka každý druhý týždeň a prázdniny na polovicu, pričom navrhované výživné dostatočne kryje 50 % na škôlku, smeti, krúžky, lieky na predpis plus utorok, ktorý prenecháva matke. Matka podľa požadovaných súm vôbec nechce finančne prispievať a vyživovať dieťa, pričom rodičia sa majú podieľať na zabezpečení dieťaťa rovnomerne. Žiadal striedavú osobnú starostlivosť, ktorá mu bola odopretá. Poukázal na rozpory v rodine, v dôsledku ktorých došlo k rozvodu manželstva ako aj privolaniu polície. Poukázal aj na to, že ako rodičia sú teraz v emóciách, pričom sa nevie dočkať, aby bol koniec súdneho boja, boli už len rodičia a priatelia. Chcel sa dohodnúť, k čomu nedošlo.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 13.09.2023 bolo vyjadrenie otca doručené na vedomie matke a kolíznemu opatrovníkovi (doručenky na č.l. 405 rub spisu).

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe podaného odvolania matkou maloletého dieťaťa preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65, § 66 CMP, ak išlo o odvolanie podané oprávnenou osobou a v zákonnej lehote a za aplikácie ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP postupom bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky k tomu, aby len na nariadenom pojednávaní bolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem a za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch III., IV., VI. a v závislom výroku IX. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a vo výrokoch I., II., V., VII. nenapadnutých odvolaním zostal nedotknutý. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie matky bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/66/2023-411 zo dňa 01.12.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 05.12.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Krajský súd považuje za potrebné primárne uviesť, že pokiaľ išlo o odvolanie matky maloletého dieťaťa a v ňom tvrdené skutočnosti, doložené listiny, následné podania rodičov maloletého dieťaťa v štádiu po rozhodnutí okresným súdom, tak na rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam, podkladom, nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľka nevzniesla žiaden presvedčivý

dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene ich písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 218/2009, sp.zn. 3Cdo 51/2011, sp.zn. 3Cdo 186/2012, sp.zn. 7Cdo 56/2011).

25. Za rešpektovania ust. § 65, § 66 CMP krajský súd uvádza, že základom pre jeho konanie bolo odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku okresného súdu.

26. Matka odvolaním datovaným 19.06.2023 (č.l. 342-350 spisu) namietala absenciu výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a výrok VIII. o zrušení neodkladného opatrenia, ďalej výrok IV. a VI. rozsudku o určenom bežnom výživnom a zameškanom výživnom.

27. K odvolaniu matky krajský súd uvádza, že tomuto nebolo možné vyhovieť.

28. V procesnej rovine, pokiaľ matka v odvolaní namietala absentujúci výrok o úprave styku rodiča s dieťaťom a zároveň predčasnosť výroku o zrušení neodkladného opatrenia, pretože rozsudok zo dňa 31.3.2023, ktorým bol upravený styk otca s maloletým, napadla odvolaním, a to vrátane výroku o rozvoде, ako aj, že rozsudkom o rozvoде je možné upravovať práva a povinnosti k mal. dieťaťu na čas po rozvoде a nie do rozvoда, tak odvolací súd konštatuje, že išlo o čiastočne dôvodnú námietku. Z tohto záveru preto posudzoval, či išlo o vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti sa oboznámil obsahom spisu z ktorého zistil, že podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.06.2022 o 13:15 hod. (č.l. 1-3 spisu) matka podala návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде, v petite ktorého navrhla manželstvo rozviesť, maloletého zveriť na čas po rozvoде do jej osobnej starostlivosti a určiť otcovi povinnosť platiť výživné, úpravu styku otca s maloletým dieťaťom nenavrhla, ktorá vec bola vedená okresným súdom pod sp.zn. 54P/136/2022.

29. Odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že dňa 14.6.2022 o 13,42 hod. bol podľa Potvrdenia prijatý návrh matky na začatie konania o úpravu práv a povinností k maloletému A. na čas do rozvoда, s návrhom na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matke, uloženie povinnosti otcovi prispievať na výživu s tým, že „otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. neobmedzene po predchádzajúcej dohode rodičov s prihliadnutím na denný režim dieťaťa a jeho mimoškolské aktivity a školské povinnosti“, ktorý bol vedený okresným súdom pod sp.zn. 21P/113/2022. Podľa Úradného záznamu Okresného súdu Žilina zo dňa 15.06.2022 (č.l. 59 spisu) podľa § 166 ods. 1 veta prvá CSP a na základe rozvrhu bol spisový materiál novej veci (sp. zn. 21P/113/2022) pripojený k spisovému materiálu staršej veci (sp. zn. 54P/136/2022), pričom obe veci budú vedené pod jednou sp. zn. 54P/136/2022.

Následne podaním zo dňa 23.06.2022 doručeným elektronicky okresnému súdu matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala dočasne zveriť mal. A. do osobnej starostlivosti matky, uložiť otcovi povinnosť prispievať výživným a upraviť styk otca s maloletým dieťaťom, ktorý návrh bol pôvodne vedený pod sp.zn. 54P/146/2022 a podľa Úradného záznamu o spojení veci zo dňa 27.06.2022 bol pripojený k spisovému materiálu sp. zn. 54P/136/2022. O návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol okresný súd uznesením č.k. 54P/136/2022-134 zo dňa 25. júla 2022 tak, že výrokom I. dočasne zveril maloletého A. do osobnej starostlivosti matky, výrokom II. upravil styk otca s maloletým, výrokom III. uložil otcovi povinnosť platiť výživné v sume 150 Eur mesačne, výrokom IV. vo zvyšnej časti návrh matky zamietol a výrokom V. určil, že neodkladné opatrenie platí v časti výživného a v časti úpravy osobnej starostlivosti a styku do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Okresný súd v predmetnej veci postupoval tým spôsobom, že o návrhu matky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvoде rozhodol rozsudkom č.k. 54P/136/2022-269 zo dňa 31. marca 2023 tak, že

- v poradí prvým výrokom manželstvo účastníkov rozviedol;
- v poradí druhým výrokom maloletého A. zveril do osobnej starostlivosti matky;
- podľa v poradí tretieho výroku obaja rodičia budú oprávnení a povinní maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok;
- v poradí štvrtým výrokom otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. mesačne sumou 200 Eur, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky;
- podľa v poradí piateho výroku otec je povinný prispievať na tvorbu úspor maloletého A. mesačne sumou 100 Eur vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, ktorú sumu bude poukazovať na osobitný účet

maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi matka. Matka je povinná oznámiť číslo zriadeného účtu a peňažný ústav otcovi;

- v poradí šiestym výrokom rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým A. v období od doručenia rozsudku všetkým účastníkom do 31.5.2023 každý páry kalendárny týždeň od štvrtka od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a od 1.6.2023 každý páry kalendárny týždeň od stredy od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod.; uvedená úprava styku sa nebude realizovať: v čase letných prázdnin, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletým A. od 1.7. od 9.00 hod. do 15.7. do 17.00 hod. a od 1.8. od 9.00 hod. do 15.8. do 17.00 N.

D..O.

D.

D..O.

v čase vianočných a novoročných sviatkov, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletým A. v nepárnom kalendárnom roku od 23.12. od 18.00 hod. do 30.12. do 17.00 hod. a párnym kalendárnom roku od 30.12. od 17.00 hod. do 6.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 17.00 hod.; v čase veľkonočných prázdnin, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý páry kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho veľkonočným sviatkom od 18.00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 18.00 hod.; v čase jarných prázdnin, kedy je otec oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý nepáry kalendárny rok od pondelka od 9.00 hod. do nedele do 17.00 hod.. Maloletého otec pri začatí styku prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku odovzdá matke v mieste bydliska otca. Matka je povinná maloletého A. na styk s otcom riadne pripraviť;

- podľa v poradí siedmeho výroku, výrok upravujúci styk otca s maloletým A. je vykonateľný doručením rozsudku poslednému z účastníkov;

- o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí ôsmym výrokom tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku bolo v celom rozsahu podané odvolanie matkou maloletého dieťaťa.

30. Odvolací súd je toho názoru, že tak, ako uvádzala matka maloletého dieťaťa, konanie o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a konanie o rozvod manželstva o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode sú dve samostatné konania, a preto je žiaduce v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu rozhodnúť podľa § 36 v spojení s § 25 ods. 1 Zákona o rodine o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom, keďže sa nedohodli. V okolnostiach danej veci však nastala špecifická situácia v tom, že okresný súd najprv rozsudkom č.k. 54P/136/2022-269 zo dňa 31. marca 2023 rozhodol o rozvode manželstva a úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode, t.j. aj o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, vo vzťahu ku ktorému výrok určil, že je vykonateľný doručením rozsudku poslednému účastníkovi. Predmetný rozsudok bol účastníkom doručený podľa doručeníek na č.l. 282 spisu. Pokiaľ aj matka v podanom odvolaní namietala, že tento rozsudok nie je vrátane výroku o rozvode právoplatný a čo do úpravy styku vykonateľný, pretože ho napadla odvolaním, tak odvolací súd zvyrazňuje, že odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ktoré bolo podané včas, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, vyvoláva odkladný (suspenzívny) účinok. Podstata suspenzívneho účinku spočíva v nenadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté odvolaním, až do prejednania a rozhodnutia odvolacím súdom. Vykonateľnosť súdneho rozhodnutia, teda možnosť jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami, sa odkladá v prípade, ak sa viaže na právoplatnosť rozhodnutia. Za stavu, že odvolanie matky voči výrokovej časti rozsudku č.k. 54P/136/2022-269 zo dňa 31. marca 2023 o rozvode manželstva bolo vyhodnotené v odvolacej veci sp.zn. 13CoP/65/2023 ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, nenastali tak suspenzívne účinky odvolania vo vzťahu k tomuto výroku, a v tejto výrokovej časti bol rozsudok právoplatný doručením. Preto, ak v čase rozhodovania okresného súd týmto napadnutým rozsudkom č.k. 54P/136/2022-326 zo dňa 7. júna 2023 (§ 217 CSP) bol už rozsudok o rozvode právoplatný a zároveň pokiaľ vo výrokovej časti rozsudku č.k. 54P/136/2022-269 zo dňa 31. marca 2023 bola okresným súdom určená predbežná vykonateľnosť výroku upravujúceho styk otca s maloletým A., potom postup okresného súdu, ktorý o úprave styku na čas do rozvodu nerozhodol samostatným výrokom, nebol vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rovnako za tejto situácie nie je možné vytknúť pochybenie okresnému súdu vo vzťahu k výroku VIII.. Za stavu,

že tento procesný postup v konaní nemal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd naň podľa § 67 CMP neprihliadal.

31. Len k úplnosti a k námietke matky týkajúcej sa zdôvodnenia okresného súdu v odseku 36. odôvodnenia rozsudku tak, ako už vyjadril krajský súd vo svojom rozhodnutí sp.zn. 13CoP/65/2023, dodáva, že i keď otec vyslovene v konaní o rozvod manželstva a s tým spojenú úpravu práv a povinností nepodal návrh na predbežnú vykonateľnosť rozsudku vo vzťahu k výroku o úprave styku, tak prednosť pred prísne formalistickým výkladom ust. § 233 CSP má aj to, že v danom prípade ide o nesporné konanie, v ktorom podľa ust. § 40 CMP súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať bez návrhu. Zároveň sa uvádza, že z ust. § 233 CSP vyplýva, že predbežne vykonateľné (vykonateľné doručením) sú tiež rozsudky, pri ktorých tak stanoví súd. Predbežnú vykonateľnosť je možné vysloviť v prípade rozsudku na plnenie, pričom rozsudok na plnenie je rozsudkom, ktorým je uložená určitá povinnosť, ktorou môže byť niečo dať, vydať, dodať, vypratať, vykonať, zdržať sa, strpieť alebo určité oprávnenie, ktoré je možné priamo a bezprostredne vynútiť zákonnými prostriedkami. Výrok o úprave styku otca s maloletým dieťaťom má základ v Zákone o rodine, ohľadom tohto výroku rozsudku tak možno hovoriť o vykonateľnosti ako vlastnosti súdneho rozhodnutia, a preto prichádza do úvahy rozhodovanie o predbežnej vykonateľnosti. Z vyššie uvedených dôvodov, ak okresný súd v odseku 36. odôvodnenia odôvodnil svoje nerozhodnutie o úprave styku poukazom na rozhodnutie o rozvode a v ňom vyslovenú predbežnú vykonateľnosť úpravy styku, nebolo mu možné vytknúť pochybenie, majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

32. Preskúmaním námietok matky proti výške okresným súdom určeného výživného dospel odvolací súd k záveru, že nie sú dôvodné.

33. Odvolací súd poukazuje na to, že pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je rozhodujúce ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení súd pri určení výšky výživného prihliadne k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam a možnostiam povinného. Odôvodnené potreby môžu byť rôzne podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti, ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existencie pracovných príležitostí, ktoré sú primerané daným vlastnostiam rodičov. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov povinného treba zistiť okruh osôb, voči ktorým má povinný podľa Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť.

34. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Na strane povinného (rodiča) sa preskúmavajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery, zjednodušene povedané faktické príjmy a výdavky povinného. Snaha povinného vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, resp. ju znížiť, je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní jej výšky súd neprihliadne len na jeho skutočné príjmy, ale je možné vychádzať aj z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine); prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine).

35. Podľa názoru odvolacieho súdu aj výživné určené v rozsahu 400 Eur mesačne s účinnosťou od 14.6.2022 a s účinnosťou od 1.3.2022 mesačne v sume 200 Eur na maloleté dieťa s ohľadom na jeho vek a tomu zodpovedajúce jeho primerané potreby, bez mimoriadnych výdavkov, je dostatočné, reflektujúce aj na zmeny vo výdavkoch na maloletého. Bolo preukázané, že maloleté dieťa je vo veku 5 rokov. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia v odseku 43. popísal odôvodnené výdavky v súvislosti s výživou a potrebami mal. A. v období od podania návrhu do marca 2023, kedy maloletý navštevoval súkromnú materskú školu, na sumu cca 780 Eur a od marca 2023, t.j. keď už súkromnú materskú školu

nenavštevuje, so zohľadnením nového výdavku na angličtinu v sume 120 Eur, z čoho uzavrel dôvodné výdavky v sume cca 550 Eur. Nebolo rozporované, že na úhrade výdavkov na plavecký výcvik sa podieľal aj otec. V odseku 40 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol zistenia, podľa ktorých matka v čase podania návrhu pracovala u jedného zamestnávateľa - Slovenská komora sestier a pôrodných asistentiek a od 1.8.2022 pracuje aj v spoločnosti ADOS - I. J. s.r.o.. Matka tak má príjem z dvoch pracovných pomerov cca vo výške 2.600 Eur, vlastní byt, v ktorom s maloletým synom býva, nehnuteľnosť v BSM CKN 987/4 v k.ú. K. K., spláca hypotéku 230 Eur mesačne. Výdavky na bývanie v čase od podania návrhu do konca roku 2023 boli vo výške 170 Eur BYTTERM a elektrina 30 Eur mesačne, aktuálne predstavujú BYTTERM 200 Eur, elektrina 40 Eur. Pokiaľ aj okresný súd v odseku 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadnil aj matkou poberané rodinné prídavky a uplatnený daňový bonus, s čím matka v odvolaní nesúhlasila, tak krajský súd uvádza, že daňový bonus síce nie je priamo vyplácanou dávkou, ale je to položka, ktorá sa môže za splnenia zákonných podmienok započítať do čistej mesačnej mzdy zamestnanca, ak ho uplatňuje mesačne (prejaví sa v mzde zamestnanca) alebo je možné znížiť si o daňový bonus daň v podanom daňovom priznaní alebo v ročnom zúčtovaní dane. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade, sa daňový bonus vyplácaný matke tak povediac „pretavil“ do jej čistého príjmu, nakoľko matka si daňový bonus uplatnila, a preto jej reálne vznikol vyšší čistý príjem. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ak súd prvej inštancie pri zisťovaní príjmu matky prihliadal i na uplatnený daňový bonus, jeho postup nebol nesprávny.

36. Krajský súd má za to, že okresný súd v potrebnom a dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a vyjadril aj správne právne posúdenie veci a výška vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa korešpondovala nielen výdavkom maloletého dieťaťa, ale aj schopnostiam a možnostiam otca maloletého dieťaťa. Okresný súd mal zistené, že otec je zamestnaný v spoločnosti Pasiv s.r.o., v ktorej je aj konateľom a spoločníkom a zároveň konateľom a spoločníkom v spoločnosti INGSTAV Žilina s.r.o.. Majetkové pomery otca sú tvorené vlastníctvom ornej pôdy o výmere cca 6000 m² v kat. ú. L., 1 podielom na nebytových priestoroch sklad v M. E., pozemkom v BSM CKN 987/4 v kat. ú. K. K. zakúpeným s navrhovateľkou a úsporami vo výške 4000 Eur. Otec má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k mal. I. vo výške 220 Eur mesačne. Odvolací súd súhlasí s postupom okresného súdu podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý neuveril tvrdeniu otca o príjme 780 Eur mesačne vychádzajúc z doložených listín, ak tento ani nepreukázal ním tvrdené zrušenie obchodných zmlúv, v rámci príjmu otca ako výhodu zohľadnil úhradu výdavkov na bývanie 150 Eur, čiastočne aj na pohonné hmoty, používanie motorového vozidla spoločnosti Pasiv s.r.o. aj na súkromné účely, ale príjem ustálil na sumu 1.800 Eur. Pri určovaní výšky výživného však správne prihliadol na to, že otec v rámci úpravy bežného styku (10 dní v mesiaci) bude mať dieťa v osobnej starostlivosti s čím mu vzniknú rovnako bežné výdavky, ako aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ aj matkou bolo poukazované na to, že od apríla 2023 došlo k navýšeniu základu príjmu otca, tak podľa potvrdenia sociálnej poisťovne ide o zvýšený základ oproti sume 1.000 Eur na sumu 1.500 Eur, ktoré zvýšenie však zodpovedá aj okresným súdom ustálenému príjmu otca.

37. Krajský súd uvádza, že miera vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom nemusí byť rovnaká, je však nutné porovnať možnosti, schopnosti a majetkové a iné pomery oboch rodičov a zohľadniť osobnú starostlivosť o dieťa, resp. deti. V okolnostiach danej konkrétnej veci to nie je len matka maloletého dieťaťa, ktorá by výlučne sama uskutočňovala výkon osobnej starostlivosti, ale aj otec ako druhý rodič, ktorý vzhľadom na upravený styk, a to 10 dní v mesiaci bude mať dieťa v osobnej starostlivosti, čo bolo nevyhnutné zohľadniť, čo aj uskutočnil okresný súd za aplikácie ustanovenia § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorej pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (odsek 43. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Okresný súd zákonne postupoval, ak vzal do úvahy rozsah osobnej starostlivosti o maloleté dieťa a tomuto postupu nie je možné zo strany odvolacieho súdu nič vytknúť.

38. Na základe vyššie uvedených skutočností považoval odvolací súd okresným súdom určené výživné v období do 1.3.2023 a od 01.03.2023 za zodpovedajúce odôvodneným potrebám dieťaťa, jeho veku, ako aj schopnostiam a možnostiam povinného rodiča – otca. Zároveň krajský súd opätovne zdôrazňuje, že s vekom dieťaťa sa jeho odôvodnené potreby budú len a len zvyšovať. Pokiaľ sa na strane dieťaťa podstatne zmenia pomery a zvýšia sa jeho potreby (napr. s nástupom do školského zariadenia, záujmovou činnosťou dieťaťa), táto skutočnosť bude dôvodom pre prehodnotenie výšky výživného určeného súdom v tomto konaní. Ako už odvolací súd uviedol vyššie, prihliadol len na aktuálne reálne výdavky na výživu maloletého A., ktoré neprekračujú rámec bežných potrieb dieťaťa v tomto veku,

pričom nemožno opomenúť v tejto súvislosti aj uloženie povinnosti otcovi od 1.3.2023 prispievať na tvorbu úspor maloletého.

39. Nesúhlas matky s povinnosťou otca zaplatiť zameškané výživné v splátkach s odôvodnením existencie úspor otca, odvolací súd nepovažoval za dôvodný.

40. Na základe uvedeného krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., VI., VIII. v spojení so závislým výrokom IX. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Výroková časť I., II., V. a VII. rozsudku okresného súdu nebola napadnutá odvolaním, preto v tejto časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

41. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keď v prejednávanej veci nebol dôvod postupovať podľa ust. § 54 a § 55 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (t.j. vykonateľné rozhodnutie), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.